

[Anders Andersen.]

håber ikke, det er en tankegang, som hr. Stetter eller andre i denne sal ikke vil kunne acceptere.

Det fører mig ind på det angreb, som hr. Ove Jensen rejste i forbindelse med det forlig, der nu er gennemført. Hr. Ove Jensen sagde nemlig, at den 30. april tilbød de fire partier, der sammen med venstre udgjorde 89 mandater i folketinget, et forlig, og det kunne vi jo bare have accepteret, for det var først hen i maj, at man havde afsluttet det endelige forlig med socialdemokratiet.

Hvorfor skal man bruge forkerte oplysninger i en debat? Hvorfor kan man ikke klare sig alene med saglige argumenter? Den 23. april forelå der i skatte- og afgiftsudvalget de ændringsforslag, der dannede baggrund for det forlig, der var afsluttet imellem socialdemokratiet og venstre; at de to forligspartier på et senere tidspunkt ændrer i det aftalte forlig, er den sag uvedkommende. Det vil altså sige, at først på det tidspunkt, hvor de fire partier var sikre på, at der var truffet et forlig imellem socialdemokratiet og venstre, kunne de blive enige om at acceptere venstres oprindelige forslag.

Der har under den forhandlingsfase, der har fundet sted i et par måneder, været adskillige sonderinger; ingen inden for de fire partier kunne være i tvivl om, at der foregik overvejelser med hensyn til at skabe det endelige forlig her i folketinget. Men man var ikke parat, man var ikke parat til at melde sig, man ville stadig væk afvente og se udviklingen. Og nu kan man selvfølgelig få megen morskab ud af at drille eller forsøge at drille venstre ved at stille de ændringsforslag, som oprindeligt var indeholdt i venstres forslag om kapitalvindingsskat. Det er den slags drillerier, som i hvert fald for mit vedkommende preller fuldstændig af. For venstre har det været et ønske om at få en afslutning på alle disse mange overvejelser i forbindelse med kapitalvindingsskatten, nå frem til et resultat, som naturligvis, når det er et forlig, ikke tilfredsstillende alle de interesser, vi kunne have. Jeg tror heller ikke, det tilfredsstillende alle de interesser, socialdemokratiet kunne have i så henseende, men det var den midterlinje, hvor man kunne mødes og gennemføre en væsentlig ændring, der tilgodeser en lang række af de forhold, vi ønskede skulle tilgodeses i forbindelse med

kapitalvindingsskatten. Derfor tager jeg mig godt i agt, når man nu om lidt skal stemme alle disse mange ændringsforslag ned, som vi jo vil gøre, fordi vi erkender forliget, og vi står ved forliget, og vi mener, at det, der nu gennemføres, ikke er nogen helt dårlig løsning, nogen helt ringe forbedring af kapitalvindingsskatten.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg skal her svare på et par konkrete spørgsmål stillet af hr. Aksel Pedersen, og derudover vil jeg kommentere nogle af de mere gennemgående ting, der har været rejst.

Hr. Aksel Pedersen beder mig bekræfte det, som jeg også har anført i betænkningen: at det offentliges værdiansættelse i forbindelse med salg mellem far og søn ikke skal være med til at presse prisniveauet op. Jeg kan helt bekræfte, at det er vor holdning.

Videre rejser hr. Aksel Pedersen spørgsmålet omkring kurstabene. Jeg skal gerne her bekræfte, at det ikke med fordelingen af kurstabet skal tilsigtes at skærpe kapitalvindingsskatten, og jeg skal også gerne yderligere give det tilsagn, at jeg nærmere vil undersøge, hvordan praksis i dag virker.

Derefter skal jeg vende mig til nogle af de ting, der har været gennemgående træk. Jeg vil godt først nævne det forhold, som flere har været inde på, dette at jeg har givet tilsagn om at nedsætte en teknikergruppe til at gennemgå de problemer, der ligger i loven om særlig indkomstskat. Det har jeg, fordi jeg deler den opfattelse, at der tilbagestår en række problemer. Vi har sporadisk haft nogle af dem oppe i sidste folketingssamling, medens vi arbejdede med denne lovgivning, og jeg forstår, at man også i udvalget i denne samling har drøftet problemerne omkring byerhvervene — nogle af disse ting har været nævnt i dag: goodwill m. v. Jeg skal ikke her gå i detaljer omkring det, men bekræfte, at jeg er indstillet på, at vi i ministeriet, så hurtigt det er gørligt, får gennemarbejdet problemerne med henblik på eventuelle ændringer. Jeg må afvise, at løsningen skulle være så enkel som den, der ligger i ændringsforslag, der er stillet til dette lovforslag. Det er ikke alene — og det er måske slet ikke — først og fremmest et spørgsmål